۱

هذا الکتاب مشابهات از تفکرات اعلم الشرد
واکرم الفضلا مولانا آذری و شیخی وغیره ذکر می شود

بسم الله الرحمن الرحیم

[illegible]

بیر بهمت از سواد چرخ از خراش کوکبی ظاهر
بیر سواد از ظلام شب ترد و زن [illegible] پیدا

[illegible]

[illegible]

۲

[illegible]

بکام عاشقان [illegible] دل [illegible] کن بکت
بیاض آورد [illegible] گردی جامی [illegible]
زبخت [illegible] تحفه [illegible] تمام [illegible]
که بود [illegible] موج [illegible] و کفت [illegible]
بنی آدم [illegible] نبودی [illegible] ده
کرده [illegible] خطه [illegible] بود [illegible]
حمد [illegible] فضل

ساد [illegible] فرحت [illegible]
عیان [illegible] درازی [illegible]
بکام [illegible] سعود [illegible]
[illegible] فردی

غزال [illegible] سوزان [illegible]
[illegible]
در این محفل [illegible] کردون
[illegible] خورشید [illegible]
[illegible] گرانی
[illegible] رفت [illegible]

[illegible] الاقص
[illegible] کرد
قندی [illegible] صبا ابا
ایجاد [illegible] بود [illegible]
گرفتی جای [illegible]

[illegible] کردون
سخنران [illegible] آب [illegible]
برای [illegible] خوشی [illegible]
دهد روح الامین احوال عالم عرصه برات
اگر هدهد سلیمان را [illegible] کو از صبا [illegible]

[illegible]
عجب کان سکندر آن کافر [illegible]
بلی [illegible] بیم [illegible]
در پیش خنجر [illegible] پیلو [illegible] رز
در دیدار [illegible] خسرو پرویز بی برو ا

بصد [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

الحمد [illegible]
[illegible] اندی [illegible]

ول [illegible] وصل [illegible]
ش اعدای [illegible] کار [illegible]
[illegible] جاه [illegible]
[illegible] کرد [illegible]
[illegible] ران [illegible]

بکلفت [illegible] کرد کلفت رفت از کار
به تشریفات لائق دست حق [illegible]
مرا [illegible] طاعت [illegible] هدایت [illegible]
وهم در استطاعت [illegible] بخشا
[illegible] بنمودم [illegible]
[illegible] زنده [illegible]
[illegible] فلک [illegible]

[illegible] کردند [illegible]
[illegible] نفس [illegible]
هم جاه [illegible]
هم [illegible] ده [illegible]
در باغ چمن [illegible]

[illegible] عجب [illegible]
[illegible] مرا [illegible]
[illegible] زر کو [illegible]
ازو رنگ [illegible]
الکنون چمن باغ [illegible]
[illegible] خمار [illegible]
بلبل [illegible]
[illegible]

کیم خود رای خود کامه سیه نامه
چو کردد کرم [illegible] محشر رسوا
بود تا دولت [illegible] اصحاب [illegible]
بود خصم [illegible] خصم در غوغا

از کرد [illegible] آب [illegible] دوان را
که خاطم [illegible] صادق [illegible] چمن
نافه [illegible] راز نهان را
ولی [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

از غایت تیزی که هوا را بجنبیت
که خاصیت ار دهد تیر دخان را

همچون [illegible] کند [illegible] ان کم
در سایه او [illegible] [illegible]

[illegible]

انصاف [illegible] معرب است [illegible]
نظم از [illegible] داد وکمان را

عدل [illegible] دکان [illegible]
در [illegible] بدیع [illegible]

[illegible]

[illegible] رنگ برفان را

[illegible]

در ملک معین [illegible]
صدری که [illegible] معنی [illegible]
معصوم [illegible] وجود [illegible]
قائم بوجودی که [illegible] وجود [illegible]
[illegible] عادت [illegible] و دور [illegible]
[illegible] بود اوی که در [illegible]

در حال رضا روح فزاینده بود را
در وقت سخط ماهی کشاینده دوا را
آنجا که زبان قلمش در سخن آید
معجزه [illegible] فصل بود سحر ما را
آن خواجه که [illegible]

[illegible] و اندر [illegible] گردان [illegible]
چشم [illegible] ره اندر [illegible]
[illegible] و [illegible] را
[illegible] شد [illegible] را
زیب [illegible] که بخشید [illegible]

قارون [illegible] نقش [illegible] عادت
[illegible] میراث [illegible] را
تو در کنف حفظ [illegible]
[illegible] شدگان [illegible] را

دیندار [illegible] قصر و فنا را
دستور جلال الدین [illegible] را
انصاف [illegible]
آنجا که [illegible] کف [illegible] باران [illegible] را

بمحشر [illegible] که جولان [illegible]
تا بار دگر پیر و جوان گردد هر سال
چون [illegible] را
گیتی چه تدبیر کند پیر و جوان را
[illegible] تو خوانی [illegible]
گیتی [illegible] این پیر و جوان باد
[illegible] را
[illegible] کند و این [illegible] را

[illegible] آید
[illegible] گرد [illegible] را
[illegible] آن [illegible]
[illegible] ندیدند و نقش [illegible] را
[illegible] نهد [illegible] را

رنا [illegible]

[illegible] طاعت [illegible]
[illegible] منقار [illegible] اعظم را
[illegible] ماه [illegible] را
[illegible] او [illegible]
[illegible] بود [illegible] را
[illegible] که [illegible] را

این [illegible] و [illegible] را
[illegible] مقصد [illegible] را
[illegible] از [illegible] را
[illegible] که [illegible] را
یارب تو [illegible] را

از سحر بیان [illegible]
[illegible] را
[illegible] که [illegible] آن
افلاک [illegible] قدم را
اجرام فلک [illegible] آورد
[illegible] عارض جاه تو [illegible] را
[illegible] ملک [illegible] تو تمام است
[illegible] را

[illegible] جود [illegible] را
[illegible] شد [illegible]
[illegible] را
چون [illegible] انفس [illegible]
[illegible] را

[illegible] را
انصاف [illegible] را
[illegible] را
[illegible] فلک [illegible]
[illegible] را

[illegible] حضرت [illegible]
[illegible] تو [illegible] را
ای [illegible] قلم
[illegible] نشان [illegible]

از [illegible] را
[illegible] را
[illegible] را
[illegible] را
از فصل [illegible] را
انعام [illegible] را

[illegible]

زین پیش بلاده هر طایفه مردم
آوازه اهتزاز فتوی بود نعم را

امروز فریدون ابن نوالقدر ندارد
هیچ نعم [illegible] شد [illegible] کرم را

[illegible]

[illegible]

این شعر [illegible]
[illegible]

ایضاً [illegible] کلمات
لغزات مولانا انوری

نوش لب لعل تو قیمت شکر شکست
چین سر زلف تو رونق عنبر شکست

[illegible]

الله الله که بکشی چرخ از ... برگشت
که با ... از بنده بندگی ...
آنکه چون بنده کاشش ... وحشی ...
در ... که ... آورت
از سکندر ... چشمان [illegible]
در ... درسم [illegible]
... در ... [illegible]

یا رب مومن ... [illegible]
ای ملکی که ... الکه ... [illegible]
تحفی ... [illegible]
از ملکان ... [illegible]

... [illegible]
... [illegible]
صبح

برای ... کرمی آتش برد
موج چه جنس از غرض نقش ... چه گوهر

جوشش چینی ... قیصور ...
منفرد ... [illegible]
... [illegible]
وقت ... [illegible]

... [illegible]
کیش ... [illegible]
... [illegible]

... [illegible]
گر ... علم ... [illegible]
... [illegible]
که بود از دم ... [illegible]
کان ... شاه ... [illegible]

... [illegible]
... [illegible]

... [illegible]
... [illegible]

... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

کوس ... [illegible]
... [illegible]
زرق ... [illegible]
... [illegible]
از ... [illegible]
... [illegible]
خصم ... [illegible]
... [illegible]
چه ... [illegible]
وین ... [illegible]

... [illegible]
... [illegible]
دست ... [illegible]
تا که سخن ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

... [illegible]
... [illegible]
صاحب ... [illegible]
کاصف ... [illegible]
بازو ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

ولە ایضاً از کلمات انوری

گر دل و دست بحر و کان باشد
دل و دست خدایگان باشد

پادشاه جهان که در هش
...

شاه سنجر که کمترین بنده‌اش
در جهان پادشه نشان باشد

...

وانکه با مهر خاورش رود بد
هرچه را جنس بحر و کان باشد

گرچه بشنیده پیچ جود
بینی چو بحر ...

خواجه ...

...

آتش اعدا ...

...

نفقت ار مایه وجود شود
جسم با صورت روان باشد

...

نشود کار عالمی ...
گرنه پای تو در میان باشد

نشود خود ...
گرنه دست تو ...

در جهان ...
هیچ معنی که در بیان باشد

یا در شراب [illegible] رفت [illegible]

یا در صراحی [illegible] از [illegible]

بوده است [illegible] دلکه [illegible]

یکی [illegible] آمده [illegible]

گفت [illegible] از اندوه [illegible]

القصه [illegible]

تو تیر بهای [illegible]

فانوس [illegible] سر [illegible]

دل کرم کرده [illegible] عشق [illegible]

مرد [illegible]

باری زیاده [illegible]

در عهد سلطان [illegible]

صید [illegible]

در شان [illegible]

بجز [illegible]

وله ایضاً ازوی

تا شود [illegible]

اندرین [illegible]

تا هوای خزان و بهمن دی

زیر کاخ بوستان باشند

باغ ملک را بهاری باد

[illegible] خزان باشند

مطلعها از زمان [illegible]

تا [illegible] زمان باشند

[illegible]

[illegible] باشند

مدت [illegible] زمان و مکان

تا زمان لازم مکان باشند

مست شبانه بودم و افتاده بیخبر

دی [illegible] خویش که [illegible]

چون [illegible]

واداد [illegible]

[illegible]

گفتا [illegible]

جستم چنان [illegible]

کاندر [illegible]

در باز کرد و [illegible]

شکم چو [illegible] گل و [illegible] شکر بر

[illegible]

[illegible] ودل [illegible]

در [illegible]

[illegible]

با جوان و [illegible]

[illegible]

[illegible]

کردون [illegible]

[illegible]

[illegible]

روزی [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

اکنون [illegible] از آن [illegible]

[illegible]

ای در زمان عدل تو [illegible]

ای [illegible]

ای روزگار عادل [illegible]

[illegible]

عدل تو بود [illegible]

[illegible]

در روزگار عدل تو [illegible]

بجاده [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ای آفتاب [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

چون [illegible]

آزرده نبود عالم عادل کسی پس

کفتا چگونه گفت در آخر [illegible]

ای نادر جهان بجهان [illegible]

در حضرت [illegible] قضا گفت عالی

ارواح [illegible] شیخ [illegible]

از اول که دولت [illegible]

هم در نفاذ داد [illegible]

هم در معاد [illegible]

با هیبت و حلم او [illegible]

با سنگ حلم او [illegible] کوه [illegible]

عقل مجرد آمده در پیچ [illegible]

[illegible]

روح مقدس آمده در صورت بشر

[illegible]

امروز چون [illegible]

[illegible]

کردون [illegible]

با [illegible] جودهای لقا [illegible]

از [illegible] دولت [illegible] کند [illegible]

[illegible]

وزان شوی [illegible]

[illegible]

از طوق طبع کردن [illegible] دارد

از بهای قدر [illegible]

[illegible]

[illegible] ایام [illegible]

[illegible] جود [illegible]

[illegible]

قصاید مستجاب ملک

الشعرای شیخ سعدی شیرازی

[illegible] هیچ دینار

که [illegible] آید [illegible]

[illegible]

۱۹ [illegible]

که قاضی اینچنین افزون نشود

گفتم ای مایه آرام دل اهل نیاز
زچه چین بر شکن زلف دلارام زدی [illegible]
آیه بود قدم [illegible]
که در آن بادیه [illegible]
بهر دم [illegible] معنی [illegible]
مرا [illegible]
مفتخر گشتم [illegible]

منتخبات [illegible] عرفی شیرازی

اندر شکفته بخواهم [illegible] ناز
روش مهر فزاری [illegible]
[illegible]
[illegible] طراز
[illegible]
خواب از دیده ربودی [illegible] دادم
که [illegible] در این واقعه [illegible]
[illegible]
گفتم ای غنچه [illegible] چیست [illegible]
[illegible]
[illegible]
گفتم [illegible] نقص [illegible]
[illegible]

عقل کل [illegible]
وار [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
وش از کف فلک [illegible] محرم راز
کف [illegible]
[illegible]
[illegible] در جوار [illegible]
در دیار [illegible] بیاز

ای که [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ساز
[illegible]

[illegible]
خامه [illegible] کرده زبان [illegible]
[illegible] من [illegible]
[illegible]
معنی [illegible]

[illegible]

مقارنبهٔ کرده رسیسی ابرارها
تا اولین دریچهٔ آن طارم رفیاکس

آورده کوثر از رصع بر آنکوه حوکش
کزوی علو مرتبت لبستانده یا کیماکس

نا یه اکش که لکس بر کرده ارعلو
نا کرده نور مهر زاید فزوده وی کیک

ارنیس که نور ناردادن وردر حوالیش
خورشید روشنی کند از سه افلاکش

کر شنود نسیم هوای حرم او
با سبز نو بهار نجوم او در عطش

عرفی این طرز سخن صدنو بیمود بکیش
[illegible]

تا کشادی بغرات اوره دو کرسیه نشیب
[illegible]

سیر چشم زاحات و سر بر نشیب
دشمن جاه تو زار داز کسته رود بفراز

و له ایضاً فی قصاید فی شیرازی

این بارگه کیست که گوینده بر اس
کاری دیج عرش بیضخیف نداکس

[illegible]

[illegible]

چنداز ان کرد انداز شود [illegible]

مخمّسات وقصاید ملا ابو العصر الورعی

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

عالم آزاده و آدم نبود [illegible]

[illegible]

قصاید بدایع امور [illegible]

قصاید انوری

[illegible]

[illegible]

ای چرخ بس که کرد مرا محن داد ... [illegible]

در حضرت کریم تو ... انوری

[illegible]

غزلیات یعنی قصاید

مولانا سلمان ساوجی

زنجیر تیره زلف تو حلقه برد دل

خیل خیال ما هست در دیده ... منزل

[illegible]

هستند در ابادی السنه میان اهل
تا گشتش از بیابادی تا [illegible] برگذری
مثل [illegible] با [illegible] معاقل
[illegible] باد میان ایمن
[illegible] عاشق [illegible]
در صد [illegible] [illegible]

دست [illegible] کان در [illegible]
شاید اگر [illegible] کان معاقل
شاخ نهال محبت بر [illegible] باغی
سیل سحاب [illegible] افزود [illegible]
با [illegible] کوه گران [illegible]

[illegible] جان [illegible]
[illegible] آن [illegible]
[illegible] قیغ آن [illegible]
[illegible] عالم [illegible]
[illegible]

[illegible] تاج [illegible]
[illegible] اب [illegible]
خاک [illegible] ایت [illegible]
[illegible] کار [illegible]
ابیات [illegible]
[illegible]
[illegible]
چون [illegible]
چون آفتاب [illegible]
[illegible] کرد [illegible]
برکند [illegible] دو [illegible]

ای جمل [illegible] افتاده در [illegible]
وی [illegible] رفته در [illegible]
در معرض [illegible] آن کعبه [illegible]
در [illegible] آن [illegible] دلایل
[illegible] را [illegible] چهره [illegible]
[illegible] پاره این [illegible]
از [illegible] حسن خط [illegible]
[illegible] لطف [illegible] زلال در گل
دارد [illegible] ضعیف باد شمال [illegible]
شاخ [illegible] به باد [illegible]

[illegible]

[illegible] عدو [illegible] مانند
[illegible] شود [illegible]
از [illegible] زلال [illegible]
[illegible]
[illegible] عظیم

[illegible]
[illegible]
[illegible]

قصاید عرفی

[illegible] سلیم
[illegible] نام [illegible] تعظیم
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

قصاید حضرت مولانا ملک الشعرا انوری

[illegible]

هزاران دور فلک گر بدو کند دوران
زنقش هست تو نقش یک دریغ نکند
وجود ... نقل در پیش تو ...
از آن شود که چون لعل ... یکان
جدا یگانه نقش شنیده ام ... نقش
برون ز نزل ... فضل است ... زن
جانی ... کرده ... ز ...

[illegible]

[illegible]

بجز به نعمت عهد معظم تر زان [illegible]

بجز به روضه بالای [illegible] بر دین [illegible]

دعای بنده مکن [illegible]

[illegible] معلوم است [illegible]

[illegible] فغان

ای زفضل [illegible] آسمان [illegible]

آفتاب از نور [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

وقصاید مع التکرات

انوری

ای مسلمانان فغان از دور چرخ چنبری
وز نفاق تیر و قصد ماه و کید مشتری

[illegible]

[illegible] گر بخندم آن [illegible]

[illegible]

[illegible]

مسند قاضی القضاة شرق خوارزم [illegible]

آنکه هست از هیبتش عیاران را برتری [illegible]

محمد بن ابو طالب آن عالم که گره [illegible]

عقل کل آن کرده از بر دو عالم [illegible]

آفتاب [illegible]

[illegible]

در جمیع عالم [illegible]

[illegible]

کو حمید الدین که گر خواهی [illegible]

مطلق [illegible]

کو سلیمان [illegible] انگشتری

[illegible]

[illegible]

آنکه بر سر اسرار شرع اندر زمان [illegible]

از نور [illegible]

با چنین [illegible] عقد [illegible]

فارغ آید چرخ اعظم از [illegible]

با چنین [illegible]

فارغ آید چرخ اعظم [illegible]

[illegible]

علم [illegible]

[illegible]

کاروانی [illegible]

[illegible]

آنکه چون صورت‌های فضل فا کنند
آنکه دین بعد از او ... اظهار اظهری
بلکه شبان ... نعمت ... گستری
آنکه ... چهره مریم گستری

بزم صنعت از نیلوفر چه کرد و عمق جرت
آنکه ... فضل ... رسمی دیده ... پیش نه
افتاب ... کرد این آتشی آن مجمری
کرد روی بر بام ... بدین بنیاد وری

آنکه ... خلعت ... کند ... حوری
آنکه ... سر فرازی ... گستری
این همی گوید که آن را نیز دون ... گری
گفت ... آسمان ... دست ... گستری

اندرین سوگند اگر تاویل کردم کافرم
با چنان نهاد این چنین سوگندها باید کنا را
کافری باشد که در مدح چو تو سلطان ظن بری
ای عجب باب خوشگلی ... زاید ... تری

خود بیا ... تا ... نیمه ... بیان این ... گری
تا ورق چون ... الکبری
چون مرا ... اصطناع ...

... عالی ... پیکر داوری
آنکه ... فارغ ... گستری
... افسرش ... افسری
وی ... خاور ... آفتاب خاوری
اصل پیرا اعتقاد کاری رسم سکندری
... اندرین ... آفتاب خاوری

ز شوق انجمن فهم میرزا ... نی

... حسنه ... دو وحی ...

[illegible]

قصاید است ح
کلام عرفی شیرازی

بیا که با دلم آن میکند پریشانی
که غمزه تو نکرد است با مسلمانی

[illegible]

[illegible]

[illegible]

مبارک الله از آن کو بر محیط عطا

که از افاضت او قطره کرده عمّانی

بسحر خامه جادو اثر فرستادم

بجای تحفه کاغذ غراب روحانی

کنون که بسته طبعت گرفته [illegible]

[illegible]

معما

آن چادر [illegible] لطیف از صحن حق
یک چوبی زری بیمه [illegible]
هست در سر ده [illegible]
[illegible]

معما

جو زنی [illegible] ده برهنه
وز بکر [illegible] پای [illegible]

آن چیست که پا سر ندارد [illegible]
کرده پشت دراز دندان دارد

معما

[illegible] مجلس بزرگان
جز نام دو جانور ندارد
[illegible]

[illegible]

آن چیست که کوه و سر دارد
از دو سوراخ سر بر آرد
روز و شب [illegible]
[illegible] دارد

معما

آن چیست که در [illegible] سکن دارد
شش صد سر [illegible] دارد

معما

[illegible] دارد
[illegible] دارد

کاه [illegible] زمرد [illegible] الهی
[illegible]
[illegible]

معما

[illegible] روزی
[illegible]

معما

[illegible]
[illegible] مصطفی [illegible]

معما

چیست آن چند خانه [illegible]
اندر و چند خانه دیگر
[illegible]

معما

[illegible]
آن چیست که [illegible]
در زیر زمین [illegible]
[illegible]

معما

[illegible]

[illegible]

ترجیع‌بند من کلمات [illegible]

[illegible]

زلف تو [illegible]

[illegible]

آخر تو بعاشقان نظر کن
ای سینه من ز عشق تو چاک
هر گوشه فتاده دردمندی
سرها بره تو ای پسر خاک

[illegible]

لعل لب تو [illegible]
چون [illegible]
عاشق ز جناب [illegible]
دور از [illegible]

[illegible]

پرکن که خوی لب پاکلاب است
این دل که در این سینه [illegible]
از حسرت روی تو کباب است

این [illegible] خیال دارد
آن دل [illegible]

[illegible]

برو که تو [illegible]
یارب ز چه طالعم [illegible]

[illegible]

در هجر تو تیر زد دلکم
گل روی تو بشد ای نگار را
این دل که بعشق من شده ام
از عشق تو بین چه سازم
یار از نظر دگر چه شد
افغان ز غم تو نمی توانم
از درد دل من چو قطره ایست

من بلبل باغ دلستانم
بر عاشق خود نظر بیفکن
بیچاره ام و زار و نوانم
رفتار تو کبک مکدر

شمع دل و جان اوست
بر غم حال ما را
سپیده بیا بسی نموده تعلیم
از چه سبب است از وفا
استادو تو خوبی از وفا

ز زیر بود تو خود را
آتش زده در محله ما
من بیا بغم تو چه سازم ای دلبر
گر دیده ام از بر آن نگارا

از هجر تو ای پسر چه سازم
ز غم دل ای پسر عشق بازم

[illegible] روز و شب
از تن بیر دو دل
از درد ای نوای نگار دلبر
از درد تو ای بسا [illegible]
خواهم دو [illegible] از دست
و [illegible] ز غم ای [illegible]

خدایا که در وقت [illegible]
بار دو مطلب [illegible]
[illegible] نشسته [illegible]
از [illegible] بنا را

عشق تو در دل شده ام
ای وای که بوی تو [illegible]

هر لحظه [illegible] من
خواهم که [illegible] نشین
بر دیده [illegible] و دور است
در [illegible] نوای [illegible]
از [illegible] ز غم [illegible]
از کار [illegible]

چشمان تو ای نگار دلبر
از قصد دلم چه جادو
از عشق تو ای نگار دارم
فراق نگار نیز دل
آن چشم [illegible] بود [illegible]
آن ماه صاحب [illegible]
[illegible] تو دل [illegible]

از هجر تو ای پسر چه سازم
بنشین بر عشق [illegible]

آن بوی تو بر سر عاشق
خوشبوی بود [illegible]
گل روی تو گشته ای دلبر
از [illegible]
بگرد [illegible] را
[illegible] فال [illegible]
[illegible] زلف تو
چون [illegible]

عشق تو بیچاره ای دلبر
آتش زده در دل [illegible]
لعلت بنظر چو آب حیوان
چشمان چو [illegible]
یار از نظر [illegible] عاشق
جان [illegible]

[illegible] دلبر
[illegible]
[illegible] ماهی
[illegible]
[illegible]

از هجر نوای [illegible]
بنشین [illegible]

رباعی

از دولت [illegible]
[illegible]

بس [illegible]

ای نفس خرم باد صبا
از بر یار آمده‌ای مرحبا
قافله شب چه شنیدی ز صبح
مرغ سلیمان چه خبر از سبا
بر سر خشم است هنوز آن حریف
یا سخنی می‌رود اندر رضا
از در صلح آمده‌ای یا خلاف
با قدم خوف روم یا رجا
بار دگر گر به سر کوی دوست
بگذری ای پیک نسیم صبا
گو رمقی بیش نماند از ضعیف
چند کند صورت بی جان بقا
آن همه دلداری و پیمان و عهد
نیک نکردی که نکردی وفا
لیکن اگر دور وصالی بود
صلح فراموش کند ماجرا
تا به گریبان نرسد دست مرگ
دست ز دامن نکنیمت رها
دوست نباشد به حقیقت که او
دوست فراموش کند در بلا
خستگی اندر طلبت راحت است
درد کشیدن به امید دوا

وله ایضا

شب فراق که داند که تا سحر چند است
مگر کسی که به زندان عشق دربند است

بسم الله الرحمن الرحیم

هذا کتاب غزلیات و طیبات من کلامات الشیخ العارفین و اسلک السالکین و الشیخ المحقق المدقق والعاشق الصادق والافصح ملک الشعرا الشیخ سعدی شیرازی رحمه الله

اول دفتر به نام ایزد دانا
صانع پروردگار حی توانا
اکبر و اعظم خدای عالم و آدم
صورت خوب آفرید و سیرت زیبا
از در بخشندگی و بنده نوازی
مرغ هوا را نصیب و ماهی دریا
قسمت خود می‌خورند منعم و درویش
روزی خود می‌برند پشه و عنقا
حاجت موری به علم غیب بداند
در بن چاهی به زیر صخره صما
جانور از نطفه می‌کند شکر از نی
برگ تر از چوب خشک و چشمه ز خارا
شربت نوش آفرید از مگس نحل
نخل تناور کند ز دانه خرما
از همگان بی‌نیاز و بر همه مشفق
از همه عالم نهان و بر همه پیدا
پرتو نور سرادقات جلالش
از عظمت ماورای فکرت دانا
خود نه زبان در دهان عارف مدهوش
حمد و ثنا می‌کند که موی بر اعضا
هر که نداند سپاس نعمت امروز
حیف خورد بر نصیب رحمت فردا
بارخدایا مهیمنی و مدبر
وز همه عیبی مقدسی و مبرا
ما نتوانیم حق حمد تو گفتن
با همه کروبیان عالم بالا
سعدی از آنجا که فهم اوست سخن گفت
ور نه کمال تو وهم کی رسد آنجا

وله ایضا

این باد بهار بوستان است
یا بوی وصال دوستان است

مغان که حضرت بت بشکند [illegible]

[illegible]

وله ایضا

وقتی دل سودائی [illegible]

عشق [illegible]

لطف بگوری تو روی چشم اعلا را

که تیر غمزه تمامت بصید آهو را

بتر چهره شکر چه خوش لب تا رو

وله ایضا

کمان سخت که داد آن لطیف بازو را

[illegible]

[illegible]

وله ایضا

ما را همه شب نمی برد خواب

ای خفته روزگار [illegible]

[illegible]

وله ایضا

اگر تو [illegible] نقاب

[illegible]

[illegible]

دیوانه روی خوب [illegible]

[illegible] جفای بواب

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

ماه و دیا روی خود از ماهتاب

ای خط کشتن چو ای بینی صواب

[illegible]

تا وکشی با جان مسکینان چه [illegible]

[illegible] خون مسکینان [illegible]

او نجی میکوید و دل می برد

[illegible]

تشنه مسکین آب بنداید سراب

[illegible]

آنکه در جامه است بوی گلاب

[illegible]

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

خیال روی کسی [illegible]

[illegible] خیال کسی از خیال [illegible]

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

چه نماز باشد آن را که تو در خیال باشی
تو صنم نمی‌گذاری که مرا نماز باشد

[illegible]

دگرش چو باز بینی غم دل مگوی سعدی
که شب وصال کوتاه و سخن دراز باشد

قدمی که برگرفتی به وفای عهد یاران
اگر از بلا بترسی قدم مجاز باشد

وله ایضاً

[illegible]

عجب است اگر توانم که سفر کنم ز دستت
به کجا رود کبوتر که اسیر باز باشد

ز محبتت نخواهم که نظر کنم به رویت
که محب صادق آن است که پاکباز باشد

به کرشمه عنایت نگهی به سوی ما کن
که دعای دردمندان ز سر نیاز باشد

سخنی که نیست طاقت که ز خویشتن بپوشم
به کدام دوست گویم که محل راز باشد

وله ایضاً

شب عاشقان بیدل چه شبی دراز باشد
تو بیا کز اول شب در صبح باز باشد

[illegible]

در کوی ازل [illegible] عوالت [illegible] بار
از [illegible] بازنشد قبول
ما [illegible] نشنید جواز
[illegible] دارد در [illegible]
[illegible] جان نثار
چون تو دلبر [illegible]

لولوی [illegible] لب [illegible] بگوی
[illegible] در دل [illegible] نگار
[illegible]
سعدی ما [illegible] خاصی

هر که طلبکار توست روی نتابد ز تیغ
هر که هوادار توست باز نگردد ز تیر
سعدی اگر جان ز دل حرف شد [illegible]
زینت مقامی [illegible]
[illegible] فاعلی [illegible]
[illegible] عالم فقیر

عاشق دیوانه [illegible]
[illegible] نگار
[illegible] دولت
[illegible] در دیار
ای [illegible] دی و جان [illegible]
[illegible] نگار

ای که [illegible] سعدی [illegible]

وله ایضا

بزرگ دولت آن کز در [illegible] باز
بیا بیا که بخیر آمدی کجایی باز
[illegible] آرام
[illegible]

وله ایضا

[illegible]
[illegible] بار

نوبت [illegible]
[illegible] بار

[illegible]
[illegible]

ترا ای [illegible]

گرد دولت [illegible] آید [illegible]
[illegible] بادی [illegible]
[illegible]
چون [illegible]
[illegible]

زار آینه [illegible]
که دل نماند در بس [illegible]
عوام خلق ملامت کنند صوفی را
[illegible] هوای [illegible]
اگر [illegible]
[illegible]

[illegible] دوم [illegible]
[illegible] دایم [illegible]
[illegible]
[illegible]
شیرین [illegible]
[illegible]

[illegible]
دیوانه [illegible]
[illegible] سعدی [illegible]
[illegible]

وله ایضا

وقت بهار آمد بیا ای بلبل شیرین نفس
در پای بندی ها چو من فریاد مسکین [illegible]
پند خردمندان [illegible]
گر [illegible] این بار [illegible] نفس

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

وله ایضا

[illegible] نمیخواند [illegible]
عاشق [illegible]
[illegible]
چون [illegible] دار
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ولە ایضا

اگر هلاک جان من خواهد غم سلامتش
بجنبش نکنم اگر دو تیغ می برد
هر که نه زشاهدی کام کشد ملامتش
بلکه بجان طالب هم بکشیم قیامتش

[illegible]

داروی دل نمیکنم زانکه مریض عشق را
هیچ دوا نیاورد باز به استقامتش
هر که هوا گرفت [illegible]
گوش بهار سعدیا [illegible] سلامتش

ولە ایضا

[illegible]

هر که فدا نمیکند دنیا و دین و مال و سر
گو غم نیکوان مخور تا نخوری ندامتش

[illegible]

[illegible]

اگرچه هیچ ندانم این قدر دانم
که آب گلشنیه من [illegible]
کین دل متعلق بکند روزی [illegible]
وین [illegible] روزی [illegible]

[illegible]

وقت از غم جان [illegible] باشد
هنوز لاف در غیبت [illegible]
[illegible] که دوران روزگار
که دست [illegible] گل و [illegible]

ولە ایضا

[illegible]

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

... کنی دل

... دل

هر دو عالم ... دل

در نگارستان ...

تا توئی در عالم تحقیق ... دل

[illegible]

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

بس که ... میزنم گر عشق تو طبل شد

من باز بر آن ... گر تو نه به ... میزنم

[illegible]

[illegible]

ولـه ایضاً

بخدا اگر بمیرم که دل از تو برنگیرم / [illegible]

برو ای طبیب از سر که دوا نمی‌پذیرم / بزبان خود بگویی که ز حسن بی‌نظیرم

[illegible]

مده ای حکیم پندم که بکار در نیایدم / ز توان کسی [illegible] بخشند فقیر را [illegible]

که ز خویشتن گزیرست و ز خویش ناگزیرم / [illegible]

[illegible]

ز نشاط کو ستایم نه فراق دوستانم / نه [illegible] که سعدی [illegible] من بجان

برو ای رفیقان بسفر که من اسیرم / نه بجا کجای [illegible] چو تو میکشی [illegible]

[illegible]

[illegible]

در کشادر و عاشقان صبر است و من بیچاره‌ام / ای روزگار [illegible] شکرت [illegible]

ای در وفا کی می‌شود نی رو بدر ناچارم / دستی که در [illegible] بود [illegible]

[illegible]

خواهی بلطفم گو بخوان خواهی بقهرم گو بران

طوعا و کرها بنده‌ام ناچار فرمان می‌برم

[illegible]

ولـه ایضاً

ز روت [illegible] / نتوانم نظر حرامست که بی گناه دارم

[illegible] / حکیم نیستم [illegible] که نظر نگاه دارم

[illegible]

باید [illegible] گل [illegible] وقت گل

گل آورند از بوستان من گل بیابان [illegible]

[illegible]

جان بر نجف [illegible] است [illegible]
چون بلکت [illegible] کنناری [illegible]
بر [illegible] بجود بکار
مجو [illegible] ضعف
[illegible] دشمن [illegible] بجز [illegible]
تا روزی در دم [illegible] از دل
بلکی در [illegible] جان درکم
ای [illegible] کردی [illegible] نو [illegible]

در باب که طرح ماند از نقش وجود من
چون باد تو آیم خود هیچ نمی مانم

در خفیه [illegible] این حرفه که در عالم
عشاق ای [illegible] از ناله [illegible] تم

ولـه ایضاً

جانان [illegible] آن [illegible]
جامع [illegible] آورد [illegible] عدم
[illegible]

[illegible]

ای خوب تر از لیلی [illegible]
عشق تو [illegible] در کوه [illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]

ولـه

[illegible] بجای [illegible]
[illegible]

[illegible]

در دام تو [illegible]
[illegible]
[illegible]
با این [illegible]

روزی به در آیم من از این پرده [illegible]
هر جا که بتی چون تو ببینم پرستم
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ولـه ایضاً

[illegible] حسن [illegible]
[illegible]
[illegible]
خال [illegible]

اگر خواهند [illegible] که ملک [illegible] باشد
که ملک [illegible] کنند [illegible]
[illegible]
[illegible]

ولـه ایضاً

باد صبا چو بگذری بر سر کوی یار من
غالیه سای کرده از نکهت موی یار من
خضر که چون [illegible]
[illegible]
موسی [illegible] آه [illegible]
آتش عشق خواستی [illegible] کوی یار من

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] شنید [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

مو [illegible] کوی ملامت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] بوی یار من
[illegible]

در عالم [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

ولـه ایضاً

[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

آتشی از نور عشق در دل داود بود | بچه دریا مانده ای صبح نسیم که ...

زانکه نعلبک میرسد له سنگیر تو | بزه کرده اند و کردند همه مردان ...

[illegible]

کشته معشوق را در دو باشد که خلق | نفحات صبح دانی چه بوی دوست دارم

زنده بجا مانند و ما زنده بیتار او | که بوی دوست داند که ز کمند ...

[illegible]

ای عجبا یاران ...

وله ایضا سعدی رحمه الله علیه

دل من بمرده ... که بانش برآید

سر آن ندارد امشب که برآید آفتابی | بکس این کجا تواند که ز کمند ...

چو خیال در گذر کرد که گذر نکرده خوابی | نه جان ... که دارم ...

[illegible]

[illegible]

ای بلبل اگر نالی من با تو هم آوازم | باشد که تو خود روزی از ما خبری پرسی

تو عشق گلی داری من عشق گل اندامی | ور ... که برو پنهان ... پنهانی

[illegible]

سعدی ... | ...

هر کس قلم رفت بر وی سر انجامی | در کام نهنگان شو گر میطلبی کامی

[illegible]

روزی کاش من بینی قربان سر کوئی | بیابی که خوش آید عاشقان ...

واین عید نمی باشد الا ابرار ... | که برکار تو بگیری ... بر بانی

[illegible]

ای تماشا گاه جهان روی تو [illegible]
توجهی به تماشا [illegible] بر وی
می نوازی بنده را [illegible]
[illegible] بلا نفس با [illegible] وی
[illegible] خود را [illegible] توام
[illegible] دیگر [illegible] بر وی
ملک [illegible]
دیده [illegible] با بر وی

وقت صحرا و سماعست [illegible] تماشا
شمع باید ازین خانه برون بردن و کشتن
در همه شهر دلی نیست که دیگر بربایی
تا که همسایه نداند که تو در خانه مایی
این جمالست [illegible]
سعدی آن نیست [illegible]
سه [illegible] نظر [illegible]
پرده بردار که بیگانه خود این روی نبیند
خلق گویند برو دل به هوای دگری ده
تو بزرگی و در آیینه کوچک ننمایی
نکنم خاصه در ایام اتابک دو هوایی
حلقه بر در نتوانم زدن از بیم رقیبان
این توانم که بیایم [illegible]
عشق و درویشی و انگشت نمایی و ملامت
همه سهلست تحمل نکنم بار جدایی
گفته بودم چو بیایی غم دل با تو بگویم
چه بگویم که غم از دل برود چون تو بیایی

[illegible]
کس بدین شوخی و رعنا [illegible]
خود چنین [illegible] امیری
[illegible] دارد [illegible]
[illegible] بر وی

[illegible]

[illegible]

سرو بلند بستان با این همه لطافت
هر روزش از گریبان سر بر کند ماهی
گویی چه جرم دیدی تا دشمنم گرفتی
خود را نمی‌شناسم جز دوستی گناهی
[illegible]
سعدی هر چه آید [illegible]
[illegible]
همه عمر [illegible]
تو [illegible] حضور غیب [illegible]
دیگران [illegible]
ای [illegible] سلامت
از حال [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

ولہ ایضاً عاشق اصفهانی

[illegible]

منتخب غزلیات عاشق اصفهانی

رفیع الفضلا عاشق اصفهانی

[illegible]

ولہ ایضاً عاشق

[illegible]

[illegible]

ولہ ایضاً لہ

بغلط از دست دادم سر زلف یار خود را
که نیازموده بودم دل بیقرار خود را

[illegible]

ولہ ایضاً

[illegible]

ولہ ایضاً

[illegible]

دل من ایست که در کوی دلبران غارت [illegible]
بشاخ گل بنگر [illegible]
صبا بیم [illegible]
اگر بجول بود کار [illegible]
همان مرا بتو ای نازنین [illegible]
[illegible]

حدیث زیر [illegible]
[illegible]

وله ایضاً

فدای طرز خرام تو گردم [illegible]
[illegible] خون مرا [illegible]
بلای جان [illegible]
[illegible]
که باد [illegible]

[illegible]
بلای [illegible]
اگر [illegible]

وله ایضاً

[illegible]

وله ایضاً

[illegible] ابدال ابدال

وله ایضاً

اگر دل دلبر و دلبر [illegible]
اگر دلبر و دل [illegible]
دل و دلبر [illegible]

وله ایضاً

آن دولت که [illegible]

وله ایضاً

[illegible]
القصه چنانم که اگر روی ترا
نبینم بمیرم و گر بینم میرم

وله ایضاً

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

وله ایضاً

از بر تو گر همه فرد افرن مرا
تا رود من عشق در جهان مرا
انجم نماز بر کجون بهر دمت
بر محو دل بر اسرار نفس مرا

وله ایضاً

بگذشت ز لا کاه تیم بنی ها

وله ایضاً

گوینده که روز نفس بنی شود
الحاصل بند کو ما نده ها

وله ایضاً

مستغرق بی منصب جاده ها
مجموعه فعل رنگ هستگاه ها

وله ایضاً

رفتار تو آرام جهان چمن جو
چشمان تو ترکی بر ال حسن تو
از دو خسش دل تو جستن جا بر دیدن
پرواز رخ تیغ زمن کل رخ تو

وله ایضاً

دو چون تو گلی جو صد بهار [illegible]
از سرخی باده در بستان [illegible]
[illegible]

وله ایضاً

[illegible]
[illegible]

رباعیات
شرف الدین شفروه
مولانا حسین حسن رازی
[illegible]

[illegible]
[illegible]

وله ایضاً

غالب [illegible]
دو در لب [illegible]
با [illegible]
[illegible]

رباعیات
[illegible]

وله ایضاً

وله ایضاً

با بر من صبح خنده بار
شکفته در ایک گل امید بار
[illegible] صبح [illegible]
بجران گل صبح [illegible]

وله ایضاً

زلف [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

وله ایضاً

[illegible]
[illegible] اندوزی
[illegible]

وله ایضاً

[illegible]
[illegible]
[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

رباعیات

وله ایضاً

صبحی که بسر برده‌ام [illegible]

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

ولہ ایضا

یکی بره وصل تو نشاید دل
ندروز نشیند و خواید دل
ما شکوه نمی کنیم از جور و ما
چندان ز تو [illegible] باید دل

ولہ ایضا

[illegible] ز کلک [illegible]
در [illegible] ز کلک [illegible]
[illegible] روی کار دو [illegible]
[illegible] ز کلک [illegible]

ولہ ایضا

[illegible]

ولہ ایضا

[illegible]

ولہ ایضا

[illegible]

ولہ ایضا

[illegible]

وله ايضا

[illegible]

وله ايضا

بودی [illegible] فارغ [illegible]

[illegible]

[illegible]

وله ايضا

[illegible]

وله ايضا

[illegible]

وله ايضا

[illegible]

وله ايضا

[illegible]

وله ايضا

[illegible]

وله ايضا

[illegible]

وله ايضا

ای [illegible]

[illegible]

وله ايضا

[illegible]

وله ايضا

[illegible]

وله ايضا

[illegible]

زان که کلام چو شکّی در نبات خفته اند
[illegible] اند
زان پیشتر که از کام شما نمانند
[illegible] خواب خفته اند

وله ایضاً

[illegible] نبرد [illegible]
[illegible] مانْد
[illegible] در دوجهان
در خانه [illegible] ماند

وله ایضاً

[illegible]
[illegible]
[illegible]

وله ایضاً

[illegible] ای خاک [illegible] بود
[illegible] بود
[illegible] بود

وله ایضاً

ای [illegible]
[illegible]
[illegible]

وله ایضاً

[illegible]
[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

وله ایضاً

[illegible] خواب شده ام
[illegible] خواب خفته ام
وقتی که نه در صحبت [illegible]
دریغ [illegible] خواب شده ام

وله ایضاً

تا که [illegible] کفر و دین [illegible]
[illegible] از [illegible]
[illegible]
[illegible]

وله ایضاً

[illegible]
[illegible]
[illegible]

وله ایضاً

[illegible]
[illegible]
[illegible]

وله ایضاً

[illegible]
[illegible]
[illegible]

وله ایضاً

عقلم [illegible]
[illegible]
[illegible]

وله ایضاً

[illegible]
[illegible]
[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

ناخن خود در نکارت مخوری
الکه تندی که غرقی بی باشد
بر بالا حزان رفت بهار مخوری
شد خلک سال ابدار مخوری

و له ایضاً
ای مرهم سینها الصد عجز اری
از عالم معصیت تو غفاری
ان کس که رسوای دو عالم شود
کرده عفو تکنند ستاری

و له ایضاً
ای برده بجمال انوار ازلی
وی کرده جمال انوار ازلی
بیمار ز دل عالم ابدی
بی تو نتوان زیست لب ازلی
زیرا که جو فرصت ازلی

و له ایضاً
بانجیف روی نور اندازی
با خبر بیم نور اندازی
رو بر تو اندازی

و له ایضاً
ای جم جم جهان کرمی
بیمار شیر دوا بر ی
بی تو
با دو الجرم کردی
ایام جوانی کبری

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

مانند که در ادا یارم و بیداد نو [illegible]

والعشق او جان یارم و بیداد [illegible]

در کنند [illegible] یارم و بیداد [illegible]

[illegible]

[illegible]

غم دلداری ... زبانده اولم

... ابتدای خط ... زبانده اولم

سبزه‌وار ... زبانده بولم

... زادن ... زبانده اولم

عالم ... یاد ... زبانده اولم

الله الله ... فایده ... [illegible]

... [illegible]

... نظر ... [illegible]

چنده ... [illegible]

... [illegible]

دیگر این

این دعوی ... از صدق ... میان ...

... در میان ...

دنیا ... او ...

... ابا ...

... [illegible]

... دیوان ... [illegible]

... [illegible]

[illegible]

[illegible]

هذا کتاب مجنسات

من کلامات شعرای قدیم و جدید که از فکر

صدف سفته و در فشان نموده رحمة الله علیهم اجمعین

[illegible]

[illegible]

[illegible]

آمد خانه بدید زن را زنان [illegible]
[illegible] ناز کرد و آخر کار
[illegible]
بیرون شد جراح نگاه کرد و دید زن [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
و دهن او [illegible]
[illegible] شده بود
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحیم

کتاب مضحکات ازرای

رفع کدورت و غم و غصه

شخصی از ابدال صحرا ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

سخن [illegible] کف [illegible]

من عرض کردم [illegible] دان [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

سینه [illegible] دل [illegible] در جهان

[illegible]

چون [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

کردم آن سرو خرامان را رها
بر در دیوان [illegible]
تا بغارت [illegible]
آن بت [illegible]
می کردی تا [illegible]
گفتم [illegible]

[illegible]

میر و بو بکر و خالد از چه سبب
ماهتاب اندر محاق می افتد
[illegible]

[illegible]

[illegible]

الوزیر

قاضی از من [illegible]

حکایت ظریفه

دیدم جوانی تا در میان گندم
پرسیدم از کجائی گفتا ز مردم قم

[illegible]

[illegible]

بوده شهر هری پرده ساز

کهنه رندی حیله سازی پرفنی

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

این چه نازاست ... [illegible]

کو نشست ... خون خود ... [illegible]

دل ... [illegible]

جز ... [illegible]

در ... [illegible]

شیخ سعدی

[illegible]

گفت ... [illegible]

هجویات ناصر

[illegible]

[illegible]

[illegible]

شیخ سعدی شیرازی

آن شنیدی که در بلاد شمال

بود مردی بخیل صاحب مال

[illegible]

[illegible]

جواب فایض

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

کیر خواجه لنگ شد بجای کر | شد ازین حال خواجه بس مضطر
کیر بر پشت آن کنیز نهاد | تا بمالد کنیز حور نژاد
که آن مرده مار برخیزد | خواجه با آه رو در آمیزد
بادی از خواجه شد جدا ناگاه | خنده زد آن کنیز مهجون ماه
خواجه زان خنده گشت شرمنده | بهر دفع خجالت خنده
من سلیمان نیم که در دوران | باد شدم رعد برق در دوران
چون شنید آن کنیز حور سرشت | کیر خواجه روان زد بهشت
گفت من نیز سیّم عیسی | که کنم مرده را بدم احیا
از بجای تو مرده زنده کنم | جان اندر تن فسرده کنم

[illegible]

[illegible]

وله ایضاً

در کشور شام چهره زیبا
از قامت خم قدش بلا لی

[illegible]

[illegible]

مثنوی درویش

بشنوید ای از جهان وارستگان | نزدی از آن خستگان دلخستگان
بشنوید ای آشنایان راز عشق | نغمه از سبز نوران عشق
قصه از جان پاک بشنوید | گفته گوش دو ناکان بشنوید
سرگذشتی دارم از اسرار عشق | نقلی از گفتار از اظهار عشق
می گذشتم یک شبی از کوچه | گوشم آمد یک صدای غنچه
آن صدا بشنید چون در گوش من | زان صدا از شد غم دیرینه ام
زان صدا جان با تن باختم | زان صدا خود را دگر نشناختم
زان صدا دست دلم از کار ماند | زان صدا پای من از رفتار ماند
زان صدا بر من شد ایمان ظاهر | زان صدا از آشنا آمد پیام
زان صدا پیغام جانانم رسید | زان صدا فرمان سلطانم رسید
آری آری جان فدای آشنا | آشنا داند صدای آشنا
در میان آن صدا با جان شاد | میدوید هر طرف چون گردباد

[illegible]

کو در آن بیت الحزن بیچو بار | می چکیدش خون ز چشم اشکبار
گاه گاه آهی کشیدی از جگر | آتش دل در زدی در خشک و تر
دمبدم از دیدگان خون بارگشتی | آتشی آتی بهم آه محبتی
شکر اله سیل اشک قطره بار | آنچه آورد از کرم بر روی کار
ورنه آن آتش که آن افروختی | در ز آرش عالمی را سوختی
راه صحبت بسته بر بیگانگان | ناله می کرد چون دیوانگان
در میان ناله‌های زار خویش | می سرود این نغمه از گفتار خویش
رحم آخر بر من ای صیاد کن | یا مرا بفروش یا آزاد کن
از برای آن ناله ای عندلیب | از زار دل خود ای عندلیب
یافتم کو دل بیماری نیست | حیله سازی کار او را ساخته
در دل دانی ز غم خواهی است | درد در دل از جهت آتش است
در شیرین دگرگون کرد عاشق | کمان صیاد او را بسته با آن
دل ز دست برده چشم پرفتنی | کرده تاراج معاطش ...

همره یاران گشتم ز یاری بدنش | هر دو را گفتم بحرف آوردمش
اندک اندک با من آن دلبر آشنا شد | رفته رفته صحبت او گرم شد
دیدم اندر بحر عشقش چون غرق | گفتمش گستاخ کای پیر طریق
کیست یارت کت دلت ... | چیست نامش که زبان در شکر اوست
گفت شیدای دارم از نگار اگلهان | نام جانم بوده در در دشمنان
گفتمش ز باده باغ دولت | می گذارد دیده در داغ دولت
خواند بر من حسب مولوی | این دو مصرع از گفتار مثنوی
عاشقم بر لطف و بر قهرش بجد | ای عجب من عاشق این هر دو ضد
باری از هر جا حدیثی گفته شد | گو هر چند از حکایت سفته شد
لنگر اندوه تا گردسته شد | باد نومیدی وزید از هر طرف
شمع مجلس را نسیم ... | خاطر در دلش ...

مثنوی

ای بکام دیگران پرداخته | ...
ای نکرده جز جفاکاری پیشه | کرده هر دم دل آزاری بیار
ای بنای دوستی ویران ز تو | ای حبیب پیمان شکن افغان ز تو
چند هر شب از حبیب پیمان گسل | می خورد ... عاشق خون دل
چند هر ساعت تو بیمن در چمن | همچو گل خندان گریان ... من
ای تو ویران کن آباد من | داد خواهی کو که گیرد داد من
کاش از روزی که دیدم روی تو | روز من می شد بسر چون موی تو
می شدم کشته بشمشیر عشق | به که می خوردم ز تو من تیر عشق
کی بکو بیت می شدم من پایمال | این همه سرگشته گردم ز دل
ای دل من زین بتر ... | کرده خارم ...
گر نمی شد بس ز کوی کسی | ورنه می دیدی تو بس روی کسی
من چرا پایمال ... | کشته صد حسرت می شدم

پیش او بستم کمر چون باغبان | باغبان بلکه بودم پاسبان
یار دور گردید چون نخل امید | ناگهان از بخت بد یاری ندید
میوه او بخت اندر روی خاک | مانده من دیده گریان سینه چاک
گلبنی را سالها چون بلبلی | می‌ستائیدم به امید گلی
بود هر خاری که اندر پای او | برگرفتم دیده کردم جای او
گفتم آخر چون شود فصل بهار | خلق از هر سو گلند از گل کنار
میوهم از شاخ گلستان خویش | عاقبت رنگین کنم دامان خویش
من گلی ناچیده از گلشن هنوز | در چمن گلها بجز من هنوز
دیگری بگرفت گلها از کنار | من ز حسرت دیده گریان دلفگار
ای مسلمانان بدانم چون کنم | از دل این غم را چه سان بیرون کنم
یار من چون جای شد در گلشن | بوسه بوی عیش سیداد ...
با همه خوبها کسی یاری نبرد | ...
من شدم در گلشن آموزگار | من نهادم لوح سیمین در کنار
از وفا تعلیم دادی او بشاد | ...
دستاویزم ... | حرف اول زد بقتل من رقم

که نشسته یک نظر رانم نظیر | محو گشته از خواطر نام نظیر
با رقیبت براز کرده جام | بی تو پر خون جگر و جام نظیر
ای شده از تو روا کام کسان | که روا گردد ز تو کام نظیر
ای صبا بدر حذر اگر باد | گر کند گرشی به پیغام نظیر
گر بمن یاری نداری لطفی | با رقیبان هم مکن هم صحبتی
گر ترا ای ار است ار یاری من | شکر دادرد از هواداری من
حرف من کن گوش یار گهی | هر نفس سپهبار تا رگی بیاسش
تا دم اندر نکره ز کم زنم | تا کم کر از خیانت دم زنم
ورنه در وصفت کشم تیغ زبان | اورم پای تندی در میان
سازمت بر مدت رسوا شان | بلکه عبرت در میان کل خان
تا جفا بری شان کمتر کنند | یا وفا کیشان از این کمتر کنند
شرح این هجران این سوز جگر | این زمان بگذار تا وقت دگر

[illegible]

گر فتد کریم بر حسارش نظر | از غم هجران کنم اورا خبر
گر فتد کریم بر حسارش نظر
عبد چندی کر نگردد طالع بکو | دیده روشن گردد از رخسار او
محو خود سازد مراد بر رخان | می نگردد اندر دهان مضطربان
ای چنان از خود روم در آن | می نگردد از من این لحظه مراد
دست پایم باز مانده از رفتن | مرغ دل پرواری دیرد پر سش
چون کند آهنگ رفتن از نظر | می رسد بر گوشم از مردن خبر
می برد همراه عقل و هوش دل | من بجانم در قفایش پا بگل
الامان از دوری ایدبر آن | می رسد بر لب ز هجران تو جان
رحم نبود در دل از عاشق چرا | کن ترحم اندکی ای دلبر با
رحمی اگر بر من ای سرو روان | زانکه فصل بهار آید خزان
کن بنای دیر ما لطف از جفای | بو سه در راه حق ار نازنینی

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

وله ایضا

چشم جادوی تو در ره لجوی اجل باز

هیچ کوتاهی ندارد عمر زلفت کاش دراز

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

وله ایضا

بیکسی ای کاش بادار ... [illegible]

الکنی ... [illegible]

وله ایضا

اگرچه همت ترا ... داغ بر سر دان

زنم ز ناخن ... حلقه بر در داغ

[illegible]

[illegible]

وله ایضا

خم زلفت دگر دام گرفتاری دل

که در او موی نگنجیده بسیاری دل

[illegible]

وله ایضا

خوش آن ... [illegible]

[illegible]

طاقت صبر و سکون در سر کار دل

عاشقان خرانه خرابند ... دل

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

یا عبا یا لبنیغ کنه تراب

بسم الله الرحمن الرحیم

من کلمات غزلیات فضولی علیه الرحمة والغفران

وله ایضاً

ای فضولی اهل عشقه [illegible]

وله ایضاً

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

که این عجوزه عروس هزار داماد است

درین زمانه رفیقی که خالی از خللست

تو نخواهی من نخواهم احتیاج حکمت است
چون ندارم چاره ناچاری بکشید

از چه ترسی که بلاهای بسیار یکی نیست
بهر یک گل منت صد خاری بکشید

که جان کنی هدف ناوک بلا داری
که این نه شرط کرم باشد و وفاداری

ز ترحم چرا این و بر دل امید بداری
که با عزا شد اسیر جفا داری

که دل گرمی گوم ببرخ بزم ارا را
کشته هر گوشه چشم از غم دل دریا را

نزدند اهل نظر از پا بنشانا
ورنه پروانه ندارد که بنجس ببرد اسا

شیخ صنعان که نظر بر رخ ترسا میکرد
چشم مست تو اگر میل سبو را میکرد

بهر مجنون کشتی تازه مهیا میکرد
عصمتش ازین تاراج لیلا میکرد

[illegible]

بر سر کویش کذاری تو کلاه عجبی

[illegible]

که دهم جان بره اسپ سیاه عجبی

[illegible]

نادم صبح قیامت نگران خواهد بود

[illegible]

[illegible]

زلف معشوقه بدست دگران خواهد بود

ای بیخبر ز لذت شرب مدام ما

[illegible]

مطرب بگو که کار جهان شد بکام ما

ثبت است بر جریده عالم دوام ما

ای باد اگر بگلشن احباب بگذری

زنهار عرضه ده بر جانان پیام ما

ای قاصد صبا [illegible]

داریم حاجتی که توانی برآوری

[illegible]

[illegible]

باشد که مرغ وصل کند قصد دام ما

[illegible]

هزاران یوسف مصری زهر جانب خریدارش

[illegible]

عشق عشق عشق عشق عشق

[illegible]

مخمس [illegible]

موسی صفتی بوادی ایمن روانه بود

[illegible]

مخمس لا ادری لا اعلم

مهر از فروغ روی تو تابان برآمده

سنبل ز رشک زلف تو پیچان برآمده

[illegible]

شاخ گلی بصورت انسان برآمده

[illegible]

کوئی ز آب چشمه حیوان برآمده

[illegible]

برهر کسم گمان بود و بر خود گمان نبود
گرد آنچه خواست آدم خاکی بهانه بود

آدم میان دانه آن دام دانه بود
لیکن بهانه بهر مذلت اهل زمانه بود

[illegible]

[illegible]

بس دوان از پی آن خسته عالم رفتیم
تا برسیدیم و تا خار فنا هم رفتیم
آنچه ما خواستیم از جا که بخود هم رفتیم
تا بسر منزل تجردی آدم رفتیم
بمقامی برسیدیم که دل اندر هوش

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و له ایضاً له

[illegible]

و له ایضاً

[illegible]

و له ایضاً

[illegible]

مصاحب

بسم الله الرحمن الرحیم

هذه الکلمات من تفکرات جمع العقول والفحول ومصنف الحافظ والشعور مولانا ملک الشعرای زمان خواجه حافظ شیرازی رحمة الله تعالی

و له ایضاً

[illegible]

و له ایضاً

[illegible]

و له ایضاً

[illegible]

[illegible]

و له ایضاً

[illegible]

و له ایضاً

[illegible]

حون

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

دعای جان تو ورد زبان حافظ باد
مدام تا که بود ذکر درس صبح و صباح

[illegible]

[illegible]

حسن بی پایان او چندانکه عاشق می‌کشد
زمره دیگر به عشق از غیب سر بر می‌کنند

وله ایضاً

سحرم دولت بیدار به بالین آمد
گفت برخیز که آن خسرو شیرین آمد

[illegible]

چو صبا گفته حافظ بشنید از بلبل
عنبرافشان به تماشای ریاحین آمد

وله ایضاً

[illegible]

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

ولە ایضا

ولە ایضا

ولە ایضا

ولە ایضا

ولە ایضا

ولە ایضا

دگر بصید حرم تیغ بر مکش زنهار
هر انچه با دل ما کرده پشیمان باش

خموش حافظ از جور یار نالە مکن
ترا کە گفت کە در روی خوب حیران باش

ولە ایضا

ولە ایضا

ولە ایضا

ولە ایضا

[illegible]

شد فقره ز کام ... دلم
...
تر ... رفتن به سیمین ... اندام
بجز تشنه دل ... از ... عارض
گرفته ... دهن ... از ... لب

ولہ ایضا

[illegible]

[illegible]

ولہ

گرد عذار یار بین تا که نوشته دور خط
ماه رخش بدور او راست فتاده در غلط

[illegible]

[illegible]

ولہ ایضا

[illegible]

[illegible]

وله ایضا

زبان خامه ندارد سر بیان فراق
و گرنه شرح دهم با تو داستان فراق

[illegible]

[illegible]

وله ایضا

بهره از عشق بس باشد دلیل
از جسم در رهت گردم سبیل

[illegible]

آتش روی بتان بر جود من
[illegible] خوش چون خلیل

[illegible]

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

وله ایضا

هزار دشمنم از میکشند قصد هلاک
گرم تو دوستی از دشمنان ندارم باک

[illegible]

نفس نفس اگر از باد بشنوم بوی
زمان زمان کنم از غم چو گل گریبان چاک

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

وله ایضا

دانا که صحبت دولت دیدار دیده
در کوی او گدایانه بر سر دوی سپیدن

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

ساع طوطی جو اد حور لب جوی
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

مخمس از غزل خواجه حافظ شیرازی

از وداع گلعذاری در دلم دردیست ها
یار چه چاره سازم آن درد بی دوا
هر که زو دور ماندم آن یار آشنا
دل میرود ز دستم صاحبدلان خدا را
دردا که راز پنهان خواهد شد آشکارا

[illegible]

کین کیمیای هستی قارون کند گدا را

[illegible]

[illegible]

مخمس در بحر غزل ... رحمه الله

ای هردم از مژگان تو در دل مرا آزارها
در سینه و که ای تو بنشسته تا سوفارها
خاری بکندی از دلم با آنکه گفتم بارها
از خار خار عشق تو در سینه دارم خارها
هر دم شکفته بر رخم زان خارها گلزارها

[illegible]

[illegible]

مخمس در بحر غزل خواجه حافظ

[illegible]

[illegible]

روزی ما باد لعل شکرخندان شما

محمد حسین [illegible] غزل عطائی

[illegible] گشتم [illegible] دارد شما

دلبرا دل داده‌ام بر باد از دست شما

چند نالم در جهان تا دارد شما

داد از دست شما بیداد از دست شما

سر بصحرا میزنم فریاد از دست شما

[illegible]

[illegible]

ابر گریان برق خندان [illegible]

گل خجل مه منفعل لاله نهان [illegible]

محمد رفیق [illegible] غزل [illegible]

هر دم که [illegible]

خون ریختن به تیغ [illegible]

[illegible]

ای ترک شوخ [illegible]

با دل شکسته [illegible]

ما دل در [illegible] عشق [illegible]

جان [illegible] دل [illegible]

[illegible]

[illegible]

ناصح تو کمتر منع دل زار ما را

بگذار بدرد جگر سوخته ما را

روزی که نمود [illegible]

قصاص من غمزه [illegible]

دلدار [illegible]

محسن [illegible]

لعلی که توان [illegible]

[illegible]

[illegible]

وله غزلیات

محمد [illegible]

میل دلم بباده و نغمه الفت است

آن باده که مایه صد عیش و راحت است

آن نغمه که اصل نشاط و مسرت است

ساقیا باده ده اکنون که فرصت است

مطرب بزن ترانه که وقت غنیمت است

گر عاشقی نصیبه او داغ محنت است

[illegible]

مخمس رضی در غزل قبول

در باغ وصال تو دلم گشت زنخ

[illegible]

نصیحت‌گوی جان‌بخش ... می‌کنند [illegible]

مخمس جامی بر جامی است

ز زلف دل‌ربا دیوانگی زنجیر میخواهد

کسی کز عاشقی دیوانه شد زنجیر میخواهد

ز وصلت خانهٔ ویران دل [illegible] میخواهد

خطا بر [illegible] میخواهد

رخ تو باج از خورشید عالم‌گیر میخواهد

دستی بدر آورده دعاگوی تو [illegible]

[illegible]

[illegible]

لب نوشین تو از [illegible] میخواهد

ستاده‌ام [illegible] عذر را تقصیر میخواهد

نمیدانم چرا از دیگران [illegible] میخواهد

مخمس میرزا خسرو رحمة الله

ای کلام تو دلاویز و زبانت شیرین‌تر

سخن از همه شیرین و دهانت شیرین‌تر

لعل دلجوی تو شیرین زبانت شیرین‌تر

ای دهانت شکر و لب ز دهان شیرین‌تر

خنده شیرین و سخن گفتن از آن شیرین‌تر

[illegible]

[illegible]

دوستم و دشمن [illegible] با من که بیمارم هنوز

چون به [illegible] هنوز

مخمس جامی بر [illegible] رحمة الله

[illegible]

از سر بالین من مگذر که بیمارم هنوز

گلستان را غنچه [illegible]

[illegible]

جای رحمت و بین زرم به تنهایکشنیع

مخمس منصور در غزلیات خو

آرام ما از عاشقان مانده نه تنها یکطرف

کام دل ما یکطرف رفته تنها یکطرف

دادیم عقبی یکطرف از دست دنیا یکطرف

دانند که میرفتی بیار و کرده از ما یکطرف

افکنده کاکل یکطرف زلف چلیپا یکطرف

بخاکشتم با آن سنگین دل تا آن گنجس حاکشتی

مخمس [...] رحمة الله

ای [...] مبارک

در جلوه تو تا شه [...] مبارک

ای بیوفا سیم جو ظلم رسا مبارک

طرح جفا افکندی رسم وفا مبارک

بیگانه آشنا را با تو مبارک

که دار دجوان تو بعضو یکه دار در بخر کشتی

که ز خوبان صد الم داریم و مادانیم و دل

مخمس خواجه حافظ در غزل سعدی

از عشق تو ای صنم چنانم

کز هستی خویش در گمانم

هر چند که زار و ناتوانم

گر دست دهد هزار جانم

در پای مبارکت فشانم

الّا بفراق جسم و جانم

عهد تو شکست من [...]

اوصاف تو [...] بخوانم

الا که بریزد استخوانم

چون عیان کرد نظران مه تابان از دور

از رخ خال و خط و قامت فتان از دور

محنت عالم ز غزل فایض

بار بر بست قرار از دل از جان فایض

همره محمل پیش بها کس ز جراحان فایض

سر گشتم من از آن چاه زنخدان فایض

مست گشتم من از آن سرو خرامان فایض

بوی جان کر شنوم ز آن لب خندان فایض

تا کنم جان بفدای گل خندان فایض

مخمس باقر بغزل نظیری

ز شمع روز در مجلس شمار روشن است امشب

ز گلبرگ عذارش کلبه من روشن است امشب

که دارد این همه اقبال کز روی با من است امشب

میم در جام و ماهم با تو در روزن است امشب

دو دستم تا بوقت صبح در گردن است امشب

مخمس باقر بغزل ...

مخمس عاشق بغزل نظیری

دل چو دارد در قفس ...

درد دل با فغان و پیچاب کنم

آتش نمرود ز رگهایت کنم

آب آتش چو جرح کردانت کنم

مخمس [illegible] غزل جامی

از عشق تو ای پسر جنون تم
زین بیش مکن تو غرقه خونم
یارودی تو من چنان زبونم
ای یار تو چه غنچه خون درونم
بگذر به سرشک لاله گونم

هر چند که با غمی زبونم

[illegible]

از وصل تو دیده من [illegible] کامی
قاصد تو به [illegible]
دریای تو [illegible] نامی
انیست [illegible] ای ارغوانم

مخمس

بگذار [illegible] خروج افغان کرده ای
با عهد وفای [illegible] پیمان کرده ای
دو چشم [illegible] طوفان کرده ای
کدامین شهر را [illegible]
غبار آلوده [illegible] کرده ای

مخمس [illegible] غزل [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و له ایضاً

میرد عمر گران مایه دما غافل ازو

ده که جز محنت اندوه نشد حاصل ازو

[illegible]

و له ایضاً

دو نرگس ترکه مستند و تو ای ... [illegible]

... [illegible] و عقل بلای جان ... [illegible]

خبر تا او امین ان تازه گل ایام ... [illegible]

چند جون لاله ... [illegible] داغ دل ازو

[illegible]

[illegible]

و له ایضاً

هرکس نیست زنده لیکن تو مرده به

خود مرده پیش زنده دلان از ... [illegible] به

[illegible]

چون چرخ ... [illegible] نداند ... [illegible]

... [illegible] بجان ... [illegible] نبرده

[illegible]

و له ایضاً

[illegible]

[illegible]

و له ایضاً

ابلک ... [illegible] کج کلاه

خلقی نهاده روی ... [illegible] راه

[illegible]

و له ایضاً

[illegible]

و له ایضاً

ای طره تو خم در خم و گیسو گره گره

وز جلوه پیچ تو هر مو گره گره

[illegible]

[illegible]

و له ایضاً

زان تازه خط ... [illegible] که بر لب ... [illegible]

... [illegible] وجود ... [illegible] ازو برده

[illegible]

و له ایضاً

ای ترا چون ... [illegible]

... [illegible]

و له ایضاً

ای که ... [illegible] بذله نگار کرده

با تو ... [illegible] هزار کرده

[illegible]

[illegible]

ولہ ایضا

[illegible] ای [illegible] قلعه بالا بلا

دیده از تو قلعه بند یا بلا

[illegible]

ولہ ایضا

عشق جانان تنها دو خوان بلا

ای [illegible] کاملاست صلا

[illegible]

[illegible]

وله ایضا

لذت عشق [illegible] دردی پا

عشق [illegible] جان میدهم از لذت

[illegible]

وله ایضا

صدای آن [illegible] تکلل آن ترکی

که شور مجلس [illegible] شد [illegible] یکی

[illegible]

[illegible]

وله ایضا

شنیده‌ام که بگل چهره نظر داری

ز شوق لاله رخی داغ بر جگر داری

[illegible]

[illegible]

وله ایضا

ای دو چشمت دو ستیزه کین یکی — زان همه بوسه که دادی عدم

دل یکی تاراج کرده دین یکی — کن حواله بالب شیرین یکی

[illegible]

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحیم

هذه الغزلیات المنتخبات المطلوبات لبعض فقیر
در این جنگ ثبت کردید که خواننده و شنونده
را فیضی حاصل گردد ان شاء الله

وله ایضاً

[illegible]

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

[illegible]

ولہ ایضا

در بی خزانه تحمل بی کنج غصه رنج

چه نقد وقت تو شد فقر خاک بر سر گنج

[illegible]

[illegible]

ولہ ایضا

ای ز لعل تو زنده نام مسیح

کرده چشمت هزار چون مسیح

[illegible]

[illegible]

ولہ ایضا

ای لب تو ام بدهان قند نبات تلخ

کردم سؤال بوسه شیرین از لبت

در کام ای لب لعلت شراب تلخ

بنمود از لب لطف که گوی جواب تلخ

[illegible]

[illegible]

ولہ ایضا

مرا بگوی تو خواهم که خزانه باشد

برای امداد من بهانه باشد

[illegible]

[illegible]

ولە ایضاً

هر کس از خوی تو هر چند که پیدا آرد

چون رخ خوب تو بینم همه انبار آرد

[illegible]

ولە ایضاً

ترا هر کو گذر بر جانب گلشن نمی افتد

که از شوق تو گل را چاک در دامن نمی افتد

[illegible]

[illegible]

ولە ایضاً

[illegible]

نقد جان در عوض خاک درت چیزی نیست

سود جامی اگر آن بد که دین بیرد

[illegible]

[illegible]

ولە ایضاً

چون شرح غم از خامه نهم بر کاغذ

گرد از اشک موج خامه نهم بر کاغذ

[illegible]

آه من بوی تو با باد بهم آمده است

[illegible]

نافه تو با رشته زنجیر است در سودای او

هر زمان دیوانه میگردد خردمندی دگر

[illegible]

[illegible]

ولە ایضاً

خطت فتنه است بهانه فتنه انگیز

دلم زان فتنه خون و دیده خونریز

[illegible]

چه مولانا است جامی کشف

تو با خرت جهان شمس تبریز

[illegible]

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

ای که گفتند برو دست ز دامان وی بدار [illegible]

چون ابر بهار [illegible]

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

نخجیر غمت دل امین کوه کین شد دریغ

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

وله ایضا

بهر دی خوش سخنی گفت ... [illegible]

کاو رلین شرط در ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

تا دانه دل اصوات اغیار زده دم

ولہ ایضا

یاد بد سر که وای نو در سرم

فارغ ز تو چون باشم الکریم

وله ایضا

زهی بوعده وصل تو تازه شد جانم

بیا که بی تو ز درد و غم فراق بجانم

وله ایضا

هر جا که کنم خانه بخانه نه برایم

هر گز نبرم جای کاخانه نه برایم

وله ایضا

تو شاه کشور حسنی و ما گدای تو ایم

[illegible]

وله ایضا

ای عشق سادگان دل من

در غفلت بر تمنای دل من

[illegible]

[illegible]

وله ایضا

موی از راه بر ابروی که افزون است این

سر من خاک ره او اگر آن کج کلاه است این

[illegible]

من و بیرا ... که شبهای جدا

دل خود کرده ... راشد ... ام که ... است این

وله ایضا

الله اکبر ... باده ... جبین

کرده با خویشتن دل ... نمایان

[illegible]

[illegible]

وله

قبای ناز در بر ... پادشاهان بین | ثبت ... بادیه همراه ... ادیم ...

کلاه دلبری کج زد ... کج کلاهان بین | بپای کعبه جان ... گردد ... بین

[illegible]

[illegible]

صد ... از دل ...

[illegible]

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحیم

من کلام زبدة العلما والشرفا سلالة آل ذوی العظام وسلاله دودمان مصطفوی آقا سید محمد متخلص بمهری رحمه الله

ای بت چابک شیرین حرکات	جلوه نازتر چون آب حیات
وه چه جلوه رم آهو رفتن	رخ می شهره طاوس چمن
دل ز کف داده سرو شمشاد	بنده قد تو سرو آزاد
وه چه قد قیمت ارباب کرم	شاخ گل سرو روان نخل ارم
چون سپهری سر شب موی سیاه	رخ از او گشته نمودار چو ماه
وه چه عنبر دار و انار دلیلی	کز شکنجه در آمد لیلی
شانه بر فرق تو از آب حیات	جدولی کرده روان در ظلمات
فرق چه ریخته کلک تقدیر	جدول نقره عنبر تحریر

[illegible]

[illegible]

... ناز کمان	که بر و بسته زه از رشته جان
چشم بیمار تو خواهد بدعا	اشارات دو ابروت شفا
شرح بیت الغزل گلشن راز	چه اشارات سخن گفتن راز
کرده دنباله ابروی رسا	با بناگوش تو سرگوشیها
وه چه دنباله سر تیغ ستم	سرمه چشم غزالان حرم
چون کشی وسمه بر ابروی رسا	طوطی ناز شود بال کشا
وه چه وسمه نکهت بهر زفاف	بسته شمشیر کج سبز غلاف
چشم مست تو بهنگام خرام	سرو را کرده نهال بادام
نکهت بادام خجیل آهو	میکند کار زمان جادو
چو نگه از تو وصهبای فرنگ	جذبه مهرتابان تیر خدنگ
گردش چشم تو چون دور سپهر	که بکین مینگرد گاه بمهر
وه چه گردش بسوی حجله ناز	جلوه گر خیل گرسان طراز

[illegible]

[illegible]

خال زیر لبت بران چهره آل	کافتد بر تو ز ایوان جلال
وه چه خال اختر ماه شرکان	نقطه مردمک چشم بتان
زهی صبح صباحت داری	یک نمک دان ملاحت داری
چه نمک معنی شیرین جان	شور دیوانگی عشق بتان
ز خطائی دو دو گوش سلیمی	که ز هر سوی نماید نسیمی
وه چه گوشی چه بناگوش و کمر	از سمن رسته دو شاخ گل تر
از شب تیره عشاق رسید	از بناگوش تو صبح امید
چه بناگوش و چه گلدسته سمن	برگ ساز زان شکوفه بچمن
بینی از غنچه زنبق قرسی	بار آورده دو نرگس قلکی
وه چه بینی ز دو طاق دو ابرو	سرنگون برگ گل عنبر بو
غنچه بشگفت دل تنگ	دهد از شاخ ورود رنگ برنگ
وه چه غنچه چه دهن حلقه میم	دل عشاق صدف در یتیم

[illegible]

[illegible]

وه چه خنده از صوت حزین	غلغل شیشه می لب شیرین
به تبسم چو کنی لب شیرین	قند بارد ز ثریا بزمین
چه تبسم بعلاج دل زار	شد تبا شیر لعاب نثار
بوسه است چه مرغ چمن است	در سحرگه شدن یاسمن است
وه چه بوسه می جوشیده به قند	گل شفتالوی شیرین پیوند
ذقنت پای لطف آورده	از میان گوی لطافت برده
چه ذقن قطره که خواهد بچکد	کاشکی مهری بلبان ایکد
قطره آب در آن چاه ذقن	می نماید چه سهیلی به یمن
وه چه چاه و چه ذقن از زندان	مانده کو سیب تری جلدانش
در سخن غبغبی از فوج زلال	بر سر لب دگر انگشت زلال
وه چه غبغب بهوای ...	باز گردد آب زنگت آغوش
از خم تار دو زلف چه سخن	به پلیکش بیاض گردن

[illegible]

بین از عکس یخ چون شفقت | لعل شد دانه اندر و قت
چه عرق لیکه ندارند قرار | اختران رانده ثابت سیار
تو چه پاک از شب هجران ماری | صبح در چاک گریبان داری
ده چه چاک آینه روی بهار | رخنه باغ کلید گلزار
از هم سینه ات ای رشک بهار | بدر بر ماه هلالیت دوبار
ده چه سینه بزلال گوهر | لعل حل گشته ولیته مرمر
سرو گویند نمی آرد بار | قدرت آورده بستان دوانار
ده چه پستان دو طرح سیماب | رده سرجوش لطافت دو حباب
ساعد ماهی دریای صفات | بر سر موج لطافت سیمین
ده چه ساعد شبستان سرور | جنت افروخته شمع کافور
پنجه بسته نگارت بحنا | خوانده بر ناله عشاق نوا
ده چه چه بر شو تو دامن | شانه زلف عروسان چمن

چه سرین تا که هوس کرده کرم | منهد زیر سرش بالش نرم
چه بگویم من از ان کاش نهان | که چراغیست بزیر دامان
فاش تر انکه زعین مطلب | عکس افتاده رچین غبغب
ساق سیمین تو چون ارکه بکو | صفحات ده نرم بلور
ده چه ساق از گل نسرین بسته | دست گلچین صفا گلدسته
کف پای تو تماشا دارد | از نزاکت ید بیضا دارد
چه سمن سایه نزاکت کف پای | برگ گل نیز تازه جلای
سایه ات هم سفر بال همات | کرچه از شوانند برخواست
ده چه سایه رقم سرو روان | قالب جشم مثال پریان
معدن حسنی از پا تا سر | عضو عضوت همه از هم بهتر
چه غلط جمله سراپات نکوست | که توان گفت که این بهتر از وست
روز و شب مهری پاپات توان | کرده ام خوش بشنو ورد زبان

•

این ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

نالیدن زار زار عشقی

این نازده ... این سرود ...

بود اسب ... کلو بسیار

[illegible]

گفت ای کلو ...

[illegible] در گور است

وله ایضا

وله ایضا

[illegible]

ورله ایضا

خلد است مگر موسم گل شد بیا باده | در مجلس صبح فی دانا چه جرس باید

هنگام گل که دیده می پد قدح باده | عکس عذار ساقی در جام می فتاده

[illegible]

[illegible]

آمد سوی ندار میخانه ما | لی ر ندخوا ساد ار ما

بریز که پر کنیم پیمانه زمی | زان پیش اجل پر کند پیمانه ما

این دیر که بهر مدتی منزل ما | باید بجز از بند و غم حاصل ما

افسوس که حاصل نگشت یک مشکل | رفتیم هزار حسرت اندر دل ما

از منزل لگرها بدین یکنفس است | وز عالم شک تا یقین یکنفس است

آن یکنفس عزیز را خوش میدار | کز حاصل عمر ما همان یکنفس است

این یکدو سه روز مدت عمر گذشت | بگذشت چنانچه بگذرد باد بدشت

تا من باشم دو غم دو روزه نخورم | روزی که نیامده است و روزی که گذشت

امروز ترا دست رس فردا نیست | واندیشه فردات بجز سودا نیست

ضایع مکن این دم از دلت بیدار است | لکن با قی عمر را بقا پیدا نیست

بیگانه اگر وفا کند خویش منست | و خویش جفا کند بد اندیش منست

گر زهر موافقت کند تریاق است | ور نوش مخالفت کند نیش منست

[illegible]

[illegible]

ورله ایضا

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحیم

من کلامات منتخبات الشعرا افصح الفصلا

کلیم رحمت الله علیه رفعه درجاته

ورله غزلیه

[illegible]

ورله ایضا

[illegible]

ورله ایضا

[illegible]

ولها

ولها

ولها

فانی

ولها

ولها

ولها

ولها

ولها

ولها

ولها

ولها

ولها

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

غزلیات من کلمات سلالة السادات العظام
آقا سید حسین متخلص برفیق ساکن دارالسلطنه
اصفهان این چند غزلیات از وست

و له ایضاً

و له ایضاً

و له ایضاً

و له ایضاً

و له ایضاً

و له ایضاً

و له ایضاً

و له ایضاً

و له ایضاً

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

[illegible]

وله ایضا

نمی‌شوم ز سگ کوی او جدا هرگز
که آشنا نکنند ترک آشنا هرگز

[illegible]

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

وله ایضا

پیاله داد به دستم سبو نهاد به دوشم
مرید پیر مغانم غلام باده فروشم

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

وله ایضا

وله ایضا

وله ایضا

نظر انداخته بر سینه ...
تا کلک قضا رقم کشیده
نقشی چو رخ تو کم کشیده

از الحیوه ...

غزلیات متفرقه که انتخاب کرده
شده ثبت افتاد

مخمسه

مخمسه

مخمسه

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحیم

هذه الکلمات شعر از اشعار مولانا شیخ الشیوخ قدوة العارفین ملا جامی خراسانی رحمت الله علیه

آرزده مبادا که شود آن تن نازک
[illegible]

[illegible]

[illegible]

مجلس شیخ الشیوخ المتقدمین ... و [illegible] ملک شیرازی [illegible] اوحد الدین کرمانی

از دست غم عشق نهادم دل را
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

چون موی کسی غنچه دهانی گلی کمی
از یاد کسی [illegible] دل تو درنرخه
بلبل به کلام [illegible] در سبد گلی کمی
عمری بر او خود دوید کی بس کمی

ولہ ایضا

ای غنچه [illegible] نیوزن تال میں
کس [illegible] چون تال میں
من لاله دل که در وصالت جویم
کس [illegible] اندرون تاج

ولہ ایضا

سر بر در دوست [illegible] دل
بر [illegible] نقص [illegible] عشق
کر دل [illegible] دل

ولہ ایضا

ای لعل [illegible] فم
کنده [illegible] جان می [illegible]
چشم [illegible] شادی
چشم [illegible] در کمان می [illegible]

ولہ

[illegible]

ولہ ایضا

[illegible]

ولہ ایضا

[illegible] جان [illegible]
چون [illegible] دل [illegible]

ولہ ایضا

[illegible]

ولہ ایضا

ای [illegible] دیوانه
در [illegible]
چون [illegible] بتخانه
در [illegible] پروانه

ولہ ایضا

[illegible]

ولہ

[illegible]

ولہ ایضا

[illegible] زنده
[illegible] زنده
[illegible]

ولہ ایضا

ولہ ایضا

یارب که ز تو جمله ستم شود
با قطع نمودی نه هلاکم نشود
تو اصلی و ما فرع تو از رحمه باز
فرع تو رسد با دیا ملاقه نشود

ولہ ایضا

[illegible] باج
[illegible] زمانه [illegible]

رباعی

قدوة عرفا [illegible] عالم
حاجی [illegible]

ولہ ایضا

[illegible]

ولہ ایضا

[illegible]

ولہ ایضا

[illegible]

ولہ ایضا

[illegible]

ولہ ایضا

ای آینه جمال [illegible]
چون آینه [illegible]
[illegible]

ولہ ایضا

[illegible]

ولہ ایضا

یارب [illegible] زنده [illegible]
[illegible]

ولہ ایضا

[illegible]

ولہ ایضا

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

وله ایضا

روزی که [illegible] از تو [illegible]

[illegible]

رباعیات مفرده

رباعی

روزی که [illegible] از تو [illegible]

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

وله ایضا

روزی که [illegible] از تو [illegible]

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

دیگر

وله ایضا

ای دوست [illegible]

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

وله

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

وله

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

وله ایضا

[illegible] در سودای دلم

سر گرفتن [illegible] تعویذهای دلم

[illegible]

وله ایضا

ای داده [illegible] جای دلم

[illegible] دلم

وله ایضا

عشق آمد [illegible] سودای دلم

[illegible] دلم

وله ایضا

[illegible] سودای دلم

وله ایضا

ای سینه [illegible] دلم

از ناله [illegible] شده جای دلم

[illegible]

وله ایضا

[illegible] دلم

وله ایضا

[illegible]

وله ایضا

ای در [illegible]

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

وله ایضا

ای در صفت ذات [illegible]

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

بی‌خبر از حال من ... دلا
... کر ... داد ... عالم
تو ... [illegible]

[illegible]

سرّی کسی ...

[illegible]

مده پیغام که اینها قصه | داتر اینه دلم داغی نشو
بو الهوس ... | دل ... پاغی نشو
زلف ... واکن اگر دلبری | مقر ... جاغی نشو
در سر کوچه چشم مانده براه | روز ... نشو

[illegible]